

Forfatter: Bording, Anders

Titel: ACH Skat, Ach ædle Landsens Skat

Citation: Bording, Anders: "ACH Skat, Ach ædle Landsens Skat", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid92692/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

148

62 Hans Pedersen

<p>Der mættis den med glæde stor/ 140 Foruden Fryct oc Fare. Du oc hans gode Ryct oc Naffn/ Slet ingen skade gjorde/ Thi naar det ander er begraffu'n/ 144 Er den dog offuen Jorde. Oc Legomet du staaet dig til/</p>	<p>Ja lige ret det samme/ Det skalt du dog/ naar Gud saa vil/ 148 Giengiffv' oc staa med skamme. Sin Sorg oc Medlidenhed saaledis tilkiende giffvendis. A. B. C.</p>
---	---

63.

[160]

Norgis
Universal Condolentz oc Medlidenheds
Klage-Trøst/
J hans *Magnificentz*
Erlig oc Velb:
Jens Bielcke til Øste-
raad/ Norgis Rjgis Cancellers/ oc
Kongl. Maytt: Befalnings Mand
offver Nunne-Closter oc Oensøe Lehn
Hans store Hierte-Sorrig/
Offver
Hans Høyædle oc Elskelige Husfrues/
ja halffve Hiertis
Erlig oc Velb: Fruis/
Fru Sophia Brockenhusis
dødelige oc sørgelige/ dog megit Christelige oc salige Hedenrøckelse til
de Offverhimmelske
Bolige; Den 6. *Martii*, Anno 1656.
A. B. C.

[161] 1. ACH Skat/

Ach ædle Landsens Skat
Vil hand plat
Den Sorg ey offvergifffve/
Men os nu saa brat
Slet sig gode Nat?
Vil hand endelig
Slet til døde sørg sig?

For hand sin Trøst/
 Oc Øyens Løst/
 Ved Dødsens strenge Bud saa haffver møst.

2. Der hand

Dog vel veed/ at hans Huus
 Er det Lius/
 Ja gylden Soel/ huis Varne/
 Dette arme Land
 Nest Gud best trøste kand;
 Ja huor de oc mest/
 Mod all Lyckens Storm oc Blæst/
 J Haabet stil
 Sig holde til/
 Saa lenge HERren det opholde vil.

[162] 3. Men skal

den nu saa mørcke Sky/
 Med slig kny/
 Os saa i vore Dage/
 Slet betage all
 Den Trøst/ som uden tall/
 Denne Soel saa bliid/
 Os hår undt til denne tiid/
 Maa Landet fort
 Med lit oc stort/
 Snart bliffve til een vust oc vildsom Ort.

4. Vdryd

dess snart aff Hierte-Rod
 Dette Moed/
 Som hver Mands Hierte klemmer/
 Oc ey qvemmer Dyd;
 O ædle Landsens Fryd;
 Der imod med Priis/
 Een ret Bielcke jer bevüis/
 Der uden brast
 All Lyckens Last
 Vdstaar ret som een Bielcke trøst oc fast.

[163] 5. Fordi

hvor stor end Sorgen er/
 Ja hvor kier
 Vi dennem haft oc haffver/
 Vi begraffver; J
 Dog maa bekiende frj/
 At hun mest besvær
 Dem/ hvis Siæl Jordsindet er/
 Men Himmel Sæd
 Er allen Stæd/
 Langt offver Lyckens Affvind oc Fortræd.

6. Ach n[aj]ar

Vil J derfor affstaa/
 lenger saa/
 Med Sorrig os at trette?
 Himmels rette Faar
 Til Himmelen kon traar;
 Hvor jers halffve Siæl/
 Sig befinder nu saa vel;
 Ja hvor oc een hver/
 Der Gud bår kier/
 Jgien skal see hvem de hår saffnet her.

[164] 7. Thi ver

Os end som altid goed/
 Oc raad boed
 Paa denne Hiertens Klage
 Væ oc Plage/ huer
 god Christen i sig bær;
 Ja jer selff kun spar/
 Oc til Landsens Trøst forvar/
 Men lad kun stil
 Os som vi vil/
 Begræde denne Dyd/ men Dyd er til.

8. Oc om

ey nogen Verdsens Mand
Nocksom kand
Med Graad sine Øyen væde/
Ja slet græde dum/
For slig een Rosens blum;
Da skal hvert it Træ
Skoffven bær/ med Suck oc Væ
Sig bøye ved/
Oc seigne ned/

Der: Dag paa hvilcken den Forliis er skeed.

[165] 9. Ja oc

du viidberømte Sarp/
Streng oc skarp/
Som Aarlig vel tillauffer/
Mangen mauffver nock/
Oc sandriig Bunckestock;
Lad see oc at du
Den Dag kommer vel ihu;
Saa du hvert Aar/
Med mangen Taar/
Den Dag/ begyder dette Ljgis Baar.

10. Oc naar

da nogen dig adspør/
Hvad du gjør?
Oc hvi mod Aarsens tide
Du saa stride gaar/
Frem for i forige Aar?
Ja hvi du saa vreed
Oc heel hefftig tår aifstæd/
Med saadan Bruus/
Oc Himmel-Suus;

Da sig: Ach det er for min Brockenhuus.
